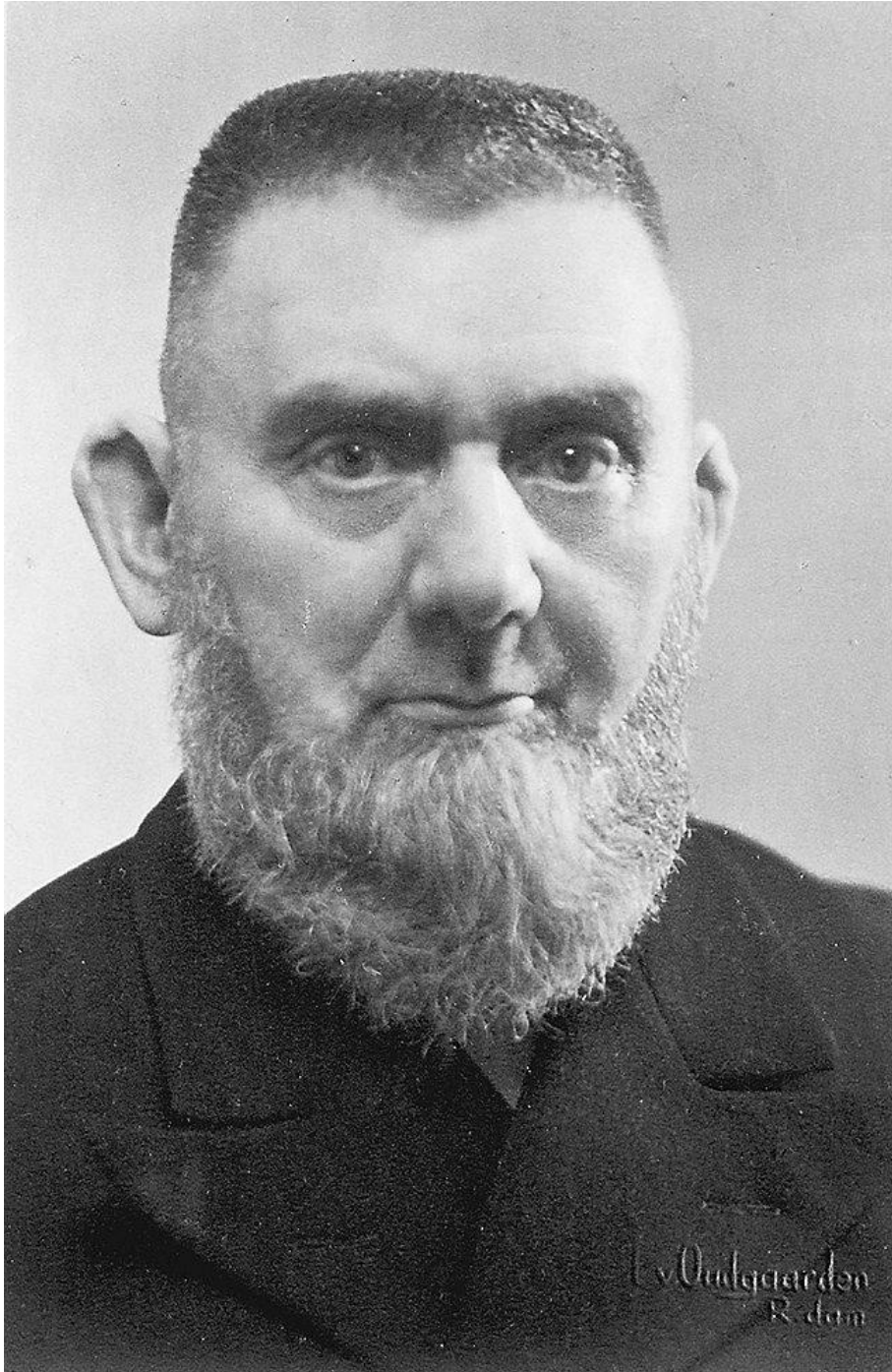


Ds. D. C. OVERDUIN

Biduur voor het gewas  
Romeinen 8:32



ds Daan Christiaan Overduin sr. 1875-

1946

Donderdag, 10 maart 1938

Biduur voor het gewas

Het samenzijn wordt aangevangen met het zingen van Ps. 123 : 1, waarop voorgelezen wordt Rom. 8 : 17 tot het einde.

Na het uitspreken van de zegen wordt gezongen Ps. 105 : 3:

"Vraagt naar de Heer en Zijne sterkte", enz.

We dachten zo onder het zingen van dit vers, dat licht nu in het hart van elke zondaar, bij de aanvang en steeds weer bij de voortgang. Dat is niet iets van ons zelf, om naar de Heere te vragen, doch het is het werk van God de Heilige Geest. Het is het eerste werk, wat God in het wedergeboren hart komt doen en blijft dat werk bij de voortduur onderhouden. Het vragen naar de Heere betekent dat een zondaar de Heere nodig heeft. Van nature hebben wij Hem geen van allen nodig, dan vragen we niet naar onze Schepper en Formeerder, en hebben we genoeg aan alles wat van deze rampzalige wereld is; maar waar God met Zijn werk in het hart eens mensen komt, daar wordt het ervaren, dat we de God van ons leven kwijt zijn en Die nodig hebben. Dan hebben we nodig de Sterkte des Heeren aan te grijpen, en die sterkte is geheel gelegen in de Heere Jezus, die alles voor een zondaar heeft wat hij behoeft tot zaligheid. Een zondaar gaat geloven, dat de Heere alleen zijn heil kan bewerken, dat is nergens elders te zoeken, noch bij heiligen, noch bij enig ander schepsel. Door de onderwijzing des Geestes mogen Gods kinderen geloven, dat zij in Christus alles ontvangen wat voor dit leven en de gelukzaligheid van node is, dat is een steeds doorgaand werk, wat van dag tot dag beoefend wordt, en niet alleen ter gelegenheid van een biduur, zoals wij heden hebben. Een zondaar heeft niet alleen

met biddagen van node dat de Heere in ontferming op ons wil neerzien en Zijn zegenende hand wil uitstrekken over mens en beest, maar dit is de voortdurende verzuchting van zijn hart tot de troon der genade, en daartoe zullen ze steeds als arme Lazarussen bedelen bij de Heere en bij Hem schuilen. En als ge nu vraagt, is dat dan altijd maar even levendig, dan antwoorden wij: Neen, die levende behoefte is niet alle dag aanwezig, maar hoe het ook zij, of het in ellendigheid en bekommering is, een andere weg weet een zondaar niet. Tot wie zouden wij heengaan, want Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. Maar wij gaan verder: Gedenkt aan 't geen Hij heeft verricht, Aan Zijn doorluchte wonderdaân. Jezus' kinderen krijgen een opmerkzaam hart. Zij krijgen op te merken, dat de Heere wegen heeft gebaad, waar wij geen weg wisten. Ze krijgen te merken op de grote daden des Heeren. Wij waren in het vuur en in het water gekomen, maar Gij hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing, Ps. 66:12b. Het mag de betuiging van allen zijn: Dan, hulpe van God verkregen hebbende, sta ik tot op deze dag. En wilt Zijn straffen gadeslaan. Moeten dan Gods kinderen nog straffen ondergaan? Als ge daaronder verstaat de straffen in een rechterlijke zin, die opgelegd worden voor bedreven kwaad, dan antwoorden wij: Neen. Voor een arm zondaar zijn er geen straffen, want die heeft onze liefste Jezus op Zich genomen, de straf die ons toekwam, heeft Hij gedragen en dus is al Jezus' volk daarvan bevrijd. Alles wat door een werkheilige voor straf wordt aangezien, zijn vaderlijke kastijdingen, die in liefde worden gegeven tot ons nut, opdat wij het beeld Zijns Zoons gelijkvormig zouden worden. De straffen zijn voor de rampzalige, Godonterende wereld, voor allen, die buiten God en Christus zijn. Als je ziet en hoort, wat er rondom je heen gebeurt op de gehele wereld, hoe ze als duivels elkaar vernielen en vermoorden, hoe de goddeloosheid al meer en meer toeneemt, geloof maar,

dat we aan het einde geraken. De Heere Jezus heeft de Zijnen vermaand: Wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het einde nabij is, voor de deur. God zal straks verschijnen om met vlammend vuur wraak te doen over het Godvergetendheidendom. En met deze gedachten voor ogen, hoe zullen we het dan maken op een biddag en wat zal er van worden? Het is duidelijk dat het oordeel der verharding over de gehele wereld ligt en dat de Heere bezig is om door te trekken met Zijn gerichten. En ondanks dit alles leeft de vraag aan de Heere in het hart van een zondaar of de Heere ook dit jaar nog Zijn goede hand wil uitstrekken over mens en beest in ons vaderland en daarbuiten. Maar één ding is zeker, die gezeten mogen zijn in de schuilplaats des Almachtigen, die zijn veilig en hebben geen kwaad te vrezen. Er kwam een lieve zaak in ons hart en wel deze, dat de Heere met Zijn straffen door zal gaan totdat Jezus komt, en in dit verband werden we bepaald bij het grote voorrecht van Jezus' volk.

Na het gebed wordt gezongen ps. 85:4.

De tekstwoorden zijn uit Rom. 8:32 : "Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ook met Hem niet alle dingen schenken?"

Er was een overleg tussen de Heere en onze arme ziel, wat wij te behandelen zouden hebben op een avond als deze. Want wat hoor en zie je zoal in deze wereld, die geheel verleugend en verduiveld is. Behalve dat houdt de godsdienstige wereld haar bid- en boetedagen en zijn druk doende over de breuke van volk, kerk en staat. Maar een waarachtig zondaar denkt er anders over, en inplaats van mede te doen aan het gejammer over de breuken zegt hij van harte: "Zion heeft gehoord, en het heeft zich verblijd en de dochteren van Juda hebben zich verheugd vanwege Uw oordelen, o Heere", Ps. 97:8. Een zondaar zal blij zijn met de dag

des gericht, want de oordelen zullen hem niet treffen, maar die zullen het deel zijn van de goddelozen. Wij werden bepaald bij het woord van deze avond en toen we verleden week onze geliefde broeder bezochten, werd ook dit gedeelte gelezen. Daar werd in het bijzonder stil gestaan, en we hadden er een goede ure, bij deze woorden: "En wij weten, dat degenen, die God liefhebben alle dingen medewerken ten goede, namelijk degenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal er tegen ons zijn?". Wat zullen wij tot deze dingen zeggen? Al de gekenden, die God verordineerd heeft den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, zij allen en ook wij, als we daartoe mogen behoren, zijn geen haar beter dan al diegenen die daar heen leven naar het goeddenken van hun hart.

Ware het niet, dat God van eeuwigheid de vaten Zijner barmhartigheid gesteld had in de Zoon Zijner liefde, het ganse nakroost van Adam zou verdelgd zijn geworden. Ik overdacht vanochtend nog, welke schurken en booswichten wij in het paradijs geworden zijn, toen ik de geschiedenis las van Korach, Dathan en Abiram, die zich openbaarden als oproermakers. Van nature zijn we allen gelijk aan die mannen met hun vergadering, waarvoor op Gods bevel het aardrijk zijn mond opende, zodat ze allen levend ter helle voeren. Welk een rijkdom van genade is het, dat de Heere naar zulke hellewichten komt om te zien, en hoe groot is de goedertierenheid Gods in de Heere Jezus over alle uitverkorenen. Daar een zondaar, die dit waarachtig in zijn ziel ervaart, dat de Heere naar hem heeft omgezien, met voorbij gaan van duizenden, voor een zondaar is er niets meer dat wezenlijke waarde voor hem heeft. Wij hebben nog vormen en gewoonten, bid-dagen, feestdagen enz., maar een zondaar hecht er niet aan. Er is maar één ding dat voor hem van belang is en het voornaamste is, nl. een uitverkorene te mogen zijn. We zullen niet veel over het gewas spreken, maar mogelijk is het

dit jaar een goed jaar voor het gewas, misschien houdt ge dit jaar ook nog wel geld over, maar als ge Christus niet hebt als Borg en Zaligmaker, arme stakker, dan wacht straks de veroemenis En wij, die ons het eigendom van Christus mogen weten, wat zullen wij tot deze dingen zeggen? De oplossing ligt hierin, zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Ik heb er mij over verwonderd, zo God voor ons is, want immers, daar hebben ik en jullie niets aan gedaan, maar het is souvereine genade des Heeren. Als God voor ons is dan heeft de duivel en de wereld niets te zeggen. De duivel zijn kop is al verpletterd, en straks zal hij door de Heere Jezus geheel verpletterd worden. God zal Zijn volk veilig door deze razende wereld heenbrengen. Daar hoor 'k er één vragen: Maar als je nu eens een kogel zou krijgen? Wat zou dat dan nog! Maar dit vragen geeft een bewijs van ons vleselijk denken. Als een zondaar de kogel krijgt, krijgt hij tegelijk zijn verlangen bevredigd, want dan is hij direct thuis. Het voornaamste is dat wij naar het Vaderhuis worden gehaald. Alles moet medewerken ten goede. Deze woorden, verleden week gehoord, overdenkende, werden wij bepaald bij de zoëven voorgelezen tekstwoorden. Het koninkrijk der hemelen is niet gelegen in woorden, maar in kracht; we zullen kort zakelijk zien, wat de tekst ons heeft te zeggen. Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft. Wie is het, die Zijn Zoon niet spaarde? Dat is God de Vader. Vader heeft Zijn Zoon gegeven. Kunt ge dat zeggen: Vader? Er zullen er hier zijn, die spreken in hun hart: O, kon ik dat eens zeggen, dat is mijn Vader. Een mens van nature heeft daar geen bekommernis over. Waar zal hij zich anders wat van aantrekken, dan over het stof dezer aarde, bijv. als hij een hoop geld kwijt is. Maar dat verandert, wanneer God door wederbarende genade in het mensenhart gaat arbeiden, dan komt een mens tot de wetenschap dat hij God kwijt is. Dan ervaart hij, dat

hij een doemwaardige is, en gaat Zijn Rechter om genade bidden. Dan kan je niet praten over Vader, maar over je Rechter. Maar nu gaat de Heere door het Evangelie aan zo'n verlorene Zijn Zoon openbaren. Ga niet naar de heiligen en de werken, want al wast ge u met veel zeep, je bent en blijft een doemeling. Het evangelie predikt dat de behoudenis alleen in de Heere Jezus is te vinden. Die tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen. Kom eens hier, arme zondaar, dan zal ik je eens bedekken met Mijn gerechtigheid en heiligheid. Als dat aan het hart wordt toegepast, dan hebt ge het recht om Vader te zeggen.

Die Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft.

Daar komen wij tot de ingewanden der Goddelijke barmhartigheid. Van eeuwigheid is God bewogen geweest over de vaten Zijner barmhartigheid. Vandaar dat het Evangelie der genade voor zondaren is, en niet voor werkheiligen, die aan barmhartigheid geen behoefte hebben. Wanneer je met de werken bij een zondaar komt, krijgt een zondaar een beroerd gevoel, maar spreek je hem van barmhartigheid en genade, dan hebben ze moed. Want als de zaligheid geschonken wordt uit genade die voortkomt uit de ingewanden der barmhartigheid, dan is er voor een doemeling mogelijkheid, die niet bestaat wanneer de werken er bij te pas moeten komen. Daarom, God is boven al teprijzen, tot in eeuwigheid. Niet wij, hoor! Aan ons is niets prijzenswaardig, maar enkel doemwaardigheid. De Heere is van eeuwigheid bewogen geweest over de uitverkorenen. Het is niet zo, als het wel voorgesteld wordt, dat de uitverkiezing het noodzakelijk gevolg zou zijn geweest van Adams val. Indien dit zo was, dan zou de Heere afhankelijk geweest zijn van het al of niet blijven van Adam in de staat der rechtheid. Neen, het was in Gods eeuwige souvereine raad van eeuwigheid bepaald, dat Adam niet staande zou blijven, en in die eeuwige raad heeft de Vader de Zijnen uitverkoren in

Zijn lieve Zoon. Maar als je er nu eens niet één van bent van die uitverkorenen, wat dan? Het komt er maar op aan, waar die vraag vandaan komt! Komt ze voort uit een bekommerd hart, dat gelooft, dat de Heere waardig is om tot in eeuwigheid geprezen en aanbeden te worden, of komt de vraag voort uit vijandschap. Dan ben je feitelijk geen antwoord waard, want waarom zou God ons in de hemel moeten nemen? Wie zijt gij, o mens, die tegen God antwoordt? Of heeft de Bottenbakker geen macht om uit dezelfde klomp leem te maken het ene vat ter ere, en het andere vat ter onere? Maar al ben je nog zo'n briesende vijand tegen de leer van soevereine uitverkiezing; wanneer de Heere je op het oog mocht hebben, dan zal je op Zijn tijd vanzelf in het stof vallen, en dan worden de wapenen van opstand neergelegd. Dat is wat we u van harte gunnen als je nog een vijand bent. Als je de Heere mag kennen of leren kennen in het aangezicht van Zijn Gezalfde, dan zal je ook zeggen: Lieve Vader! Of is Vader niet vriendelijk, toen Hij het opnam voor Zijn knecht Mozes tegen de opstandige Korach? De vraag is maar, vallen we naar de kant der genade of naar de kant der werken? Maar voor allen, die uit de werken zijn, is onze God een verterend vuur. Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft. Daar hebben wij niets aan gedaan, het is volgens het verdrag dat van eeuwigheid gesloten is, en waarin zowel de Vader als de Zoon en de Heilige Geest een werkzaam aandeel hadden. Wij moeten er aan, dat de Vader Zijn Zoon niet gespaard heeft, komt, omdat wij allen kinderen des doods en der vervloeking zijn van nature. Of hebt ge het zo niet geleerd, en dat wij moed- en vrijwillig van God zijn afgevallen en het ons niet goed gedacht heeft, de God van ons leven in erkentenis te houden? Maar ook hieruit blijkt weer de ontzachtelijke doodstaat van de mens, hij weet niet waarachtig dat hij nergens geen recht of aanspraak meer op heeft, dat het aardrijk



om zijnentwil vervloekt is, en doornen en distelen voort zal brengen. Moet ge de verbeelding van de natuurlijke mens zien als het in de zomer naar zijn denken ongunstig weer is; hoe kan hij mopperen dat alles zal verrotten. Alle zegeningen en weldaden voor dit tijdelijk leven voor mens en beest, ze worden nog geschonken om Jezus' wil, maar daar wordt niet aan gedacht. God gaat door met Zijn oordelen en als deze rampzalige mensheid allerwege het lieve Evangelie der zaligheid vertreedt en vertrapt, dan mogen en moeten ze elkaar vernielen en vernietigen op duivelse wijze, met bommen en granaten. Daar hebt ge het verschil tussen duivelskinderen en Gods kinderen, als je de Heere vreest zal je geen dier kwaad doen. Hoe komt het, dat het in de natuur nog groeit, en dat de aarde voedsel voortbrengt voor zulke beesten, als wij zijn? Daar hoor ik er één: Maar man, wat sta je de mensen uit te maken, staat dat in de bijbel? Ja, dat staat er in, en er staat ook in dat wij stieren en addergebroedsels zijn. Dat God mens en beest nog weldoet, is, omdat Hij Zijn Zoon niet gespaard heeft. Maar behalve tijdelijke zegeningen, heeft de Heere ook eeuwige zegeningen, daartoe was Hij van eeuwigheid bewogen over de uitverkorenen. Gij behoeft derhalve God niet te bewegen met uw tranen en zuchten, want Hij is bewogen in Zichzelf over de vaten der barmhartigheid. God is recht in al Zijn weg en werk. Doordat de Vader bewogen was, kwam de vraag: Wie zal Borg zijn voor dit geslacht? De Zoon presenteert Zich geheel vrijwillig om Borg te zijn, en de Vader, die niet gehouden was, om toe te staan dat Zijn Geliefde, eniggeboren Zoon, dit werk op Zich nam, de Vader geeft Zijn Zoon uit bewogenheid met de uitverkorenen. Als ge iets van deze Goddelijke liefde smaakt, dan zakt ge in aanbidding en verwondering weg. Zo groot was de liefde des Vaders, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon niet spaarde, maar Hem heeft gegeven. We mogen er wel iets van verstaan, maar het is hier maar ten dele en zien we door een spiegel

in een duistere reden. God heeft toch geen behoefte aan ons, en Hij heeft niet nodig om van mensenhanden gediend te worden, als iets behoevende. De Heere had Zich kunnen verheerlijken ook door ons op te ruimen als het slijk der straten. Wie dat aan de weet komt, zal zich verwonderen over het niet uit te spreken voorrecht, een deelgenoot te mogen zijn. Dus heeft de Vader Zijn Enige niet gespaard, en de Zoon heeft Zich geheel vrijwillig gegeven; aan de deugden Gods moet genoeg worden gedaan, en wat een mens nooit kan doen, dat komt de Heere Jezus doen. De Vader heeft Hem daartoe gegeven in de plaats van al de uitverkorenen. Wat komt Gij doen, lieve Zoon Gods? Ik kom in de plaats van zondaren, in de plaats van rebellen en opstandelingen. Als een mens nog eens wat doet voor een ander, hoeveel complimenten komen er dan in de regel aan te pas. Een zondaar houdt daar niet van, die zingt en prijst alleen de Naam van de Heere Jezus, die met een eeuwige, onbegrijpelijke liefde lot hem bewogen, in zijn plaats is willen gaan staan om alle straffen en plagen van hem af te wenden, en op Zijn onschuldig hoofd neer te doen komen. Als gij geloof hebt, dat een gave Gods is, dan gelooft ge dat het waarachtig is, dat de Vader Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft.

...en heeft Hem voor ons allen overgegeven

Nu moet Jezus tot zonde gemaakt worden. En wat is de omvang van die zonde? Hoeveel zonde hebt gij? Dat is niet met woorden te zeggen, want wij zijn één klomp zonde en ongerechtigheid. Neem nu al de zonde bij elkaar van het ganse uitverkoren geslacht vanaf het Paradijs tot op heden. Al die zonden van 6000 jaren neemt de Heere Jezus voor Zijn rekening. Hij, de vlekkeloze, de heilige, de onnozele, Hij wordt beladen met de ganse last der ongerechtigheden Zijns volks, en is alzo met de misdadigers gerekend, Hij, die Zelf geen zonde gekend of gedaan heeft. Jezus neemt alles voor Zijn rekening, niet alleen de schuld-

verbintenis. Aan de Goddelijke rechtvaardigheid heeft Hij als Borg voor al Zijn kinderen voldaan met Zijn reine, onbevleete ontvangenis, geboorte en rein en heilig leven, en de straf heeft Hij op Zich genomen door Zich vrijwillig te laten nagelen aan het vervloekte hout des kruises, om Zich daar te begeven in de ontzettende Godsverlating en er de Geest te geven. Dat is de gehele grondslag van de zaligheid, en als ge Goddelijk onderwijs moogt ontvangen, dan ziet ge alleen de Zoon. Door onze rampzalige val in de bondbreuk van Adam, liggen we allen in een drievoudige dood; de geestelijke, de tijdelijke en de eeuwige dood. In deze drievoudige dood nu heeft de Vader de Zoon overgegeven. En nu is er maar één geneesmiddel tegen deze helse kwaal:

Het bloed van Jezus Christus!

Door het bloed van Christus is de geestelijke en de eeuwige dood voor al de Zijnen weggenomen, de tijdelijke dood is voor hen de poort om hen te doen overstappen vanuit dit Mesech in het Vaderhuis. Welk een grote gift heeft de Vader ons gegeven. Hij, die geen zonde heeft gekend, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden zijn rechtvaardigheid Gods in Hem.

voor ons allen overgegeven.

De duivel heeft deze woorden aangevat om daarmee de godsdienstige mens wijs te maken, dat het voor allen, hoofd voor hoofd, is, die er maar gebruik van willen maken. Maar ga eens luisteren bij die velen, die menen dat het onbeperkt en voor ieder is, dat Christus is overgegeven? Waar hoort ge het getuigenis van een doemeling, wat hij zichzelf heeft waardig gemaakt, anders dan 's Heeren eeuwighdurende gramschap en ongenoegen? Waar hoort ge de belijdenis bij al die zg. Christus-belijders, dat zij nooit naar de Heere gevraagd of gezocht zouden hebben, indien God niet in Zijn eeuwige ontfermende liefde naar hen had omgezien, toen zij dood waren in de zonde en misdaden? Om het bedrog waar te maken haalt de duivel ten bewijze aan de woorden van de a-

postel Johannes: En Hij is een verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld. Hier hebt ge de leer der algemene verzoening. Maar verre, van dat hier algemene verzoening wordt geleerd, is de zin van dit woord, voor Joden en heidenen, voor Grieken en barbaren, niet alleen, zoals onder de oude bedeling, voor de Joden, maar voor alle uitverkorenen uit de gehele wereld. Deze schriftuurlijke uitlegging is een ergenis voor een werkheilige, en ze klinkt hem vreselijk in de oren. Maar een arme zondaar bekennt voor het aangezicht des Heeren, dat hij van zichzelf een Ezau is, en als ik een Jacob mag zijn is dat een eeuwig wonder. Dan slaat hij zijn handen in elkaar van verwonderende aanbidding onder de betuiging: Wat zal ik U toch eeuwig groot maken, Heere, daar is een eeuwigheid voor nodig. Ik hoor iemand: O, dat ik dit ook eens kon zeggen. Ik geloof, dat het alles alleen in de Heere Jezus is, maar om nu dat verzekerde geloof te mogen bezitten, dat ik de Zijne ben en Hij de mijne, om te mogen weten een deelgenoot te zijn.

Nu zijn er dieven, die van terzijde over de muur klimmen, die zulks ineens kunnen zeggen, maar als je dezulken gaat vragen hoe ze er aan gekomen zijn, dan hebben ze geen antwoord. Een zondaar daarentegen, die door de Heilige Geest wordt bearbeid, wordt er door de Heere eerst buiten gezet. Door wederbarende genade en onderwijzing des Geestes, leert hij iets van God kennen in Zijn onkreukbare majesteit en heiligheid. Hij leert zichzelf kennen, dat hij vanwege zijn zonden melaats is, van het hoofd tot de voeten, en verre van zich het eigendom van Christus te weten, is het zijn betuiging: "O wees mij, dat ik zo gezondigd heb". Zo één rechtvaardigt de Heere in al Zijn werk. De Heere is goed, maar hij is de booswicht en nooit zou God onrecht doen, wanneer Hij zo'n monster van zonden en dwaasheden voor eeuwig van voor Zijn aangezicht zou wegdoen. Die bekommerde mens ge-

looft dat de Heere Jezus een eeuwige gerechtigheid heeft aangebracht voor al Zijn volk, en o, hoe welgelukzalig en beweldadigd acht hij dat volk, waar hij buiten staat, en de verzuchting leeft in zijn hart: Och, wist ik het eens of ik er ook één van ben. En om dat nu zeker te weten, daartoe heeft hij geen goedkeuring of stempel van mensen nodig, neen, hij kan met niet minder toe dan met het stempel van God de Heilige Geest dat Die hem verzekere van het geloof in de Zonne Gods. Die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis. Bang, om zich iets toe te eigenen wat het zijne niet is, bidt hij met David: Weer snood bedrog, o God, van mijn gemoed. Laat Uw gena mij Uwe wetten leren. Dit alles wordt ervaren en geleerd door degenen, die de onderwerpen van genade zijn, en die onderwerpen zijn vervat in de gehele uitverkoren gemeente. Wanneer ge nu geen onderwerp zijt, praat dan nooit over al deze dingen, want wat zal het u baten zo ge er geen deel aan hebt. Daarom is het ook steeds de vraag van een zondaar om het zeker te mogen weten. De uitkomst voor hen zal dan ook deze zijn, dat de Heere hen in het verborgene onderwijst en wijsheid bekend maakt, en dat is beter dan al het gebabbel en geklets van ons godsdienstige mensen.

Zal Hij ons met Hem niet alle dingen schenken! Alle dingen, daar moeten we nog iets van zeggen, ook voor diegenen, die niet verder kunnen springen dan hun stok lang is, voor diegenen, die alles geloven wat de Heere in Zijn Woord zegt, maar die de toeëigenende daad des geloofs missen. Zouden zij dit voorrecht nog aan deze kant van het graf krijgen? Dit zal moeten worden afgewacht, want de Heere is vrij in Zijn werk en aan ons niets verplicht, en wij hebben toch niets te vertellen? Neen, zal het goed met ons zijn, dan gaat de hand op de mond en worden en blijven wij een grote nul voor God en mensen. Dan gaat ge van genade leven, en is er niets meer, ook het allerkleinste niet, of het is

alles genade, ook als je dood gaat en Vader u thuis haalt. Een werkezel daarentegen leeft van werken en dus verdiensten, die is nog geen nul geworden, maar bezit nog waardigheid en heeft nog overal recht op. Doch als ik een zondaar ben, dan heb ik al mijn recht verspeeld, dan is alle waardigheid weggevaagd, en kan mijn naaktheid alleen bedekt worden met de waardigheid van Christus. Dan is alles genade en 't is enkel goedertierenheid, dat ik niet vernield ben en is het de bede: Zie mij niet aan in mijzelf, maar in Uw lieve Zoon. Groter gift dan de Zoon kan de Vader niet geven, en wanneer we de Zoon hebben, dan hebben we alles, alle dingen. Als er iemand mij zegt: Ik heb een goede positie en verdien rijk mijn brood, en ik vraag hem: Hebt gij Jezus?, en men kijkt me dan verwonderd aan, dan weet ik het al, want dan hebt ge nog niets, want ge mist alles. Is de liefde Gods in onze harten uitgestort, dan zal Hij ons met Hem ook alle dingen schenken. Ik kan de liefde niet afkijken. Het zijn twee soorten van dingen, die ons geschonken worden, tijdelijke en eeuwige. De tijdelijke dingen wordt het ganse mensdom om Jezus' wil geschonken; doch hoe groot dit ook is, want het is alles genade, een zondaar zegt met Paulus: Wij aanmerken niet de dingen, die men ziet, maar de dingen die men niet ziet, want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig. Ik denk ook aan wat de Heere Jezus heeft gezegd, om eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid te zoeken, en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden. En dan is alles in des Heeren hand, hoe deze dingen toegeworpen zullen worden. Als dat waarachtig geloofd wordt, dan zou de mond gestopt zijn van die soort mensen, die durven zeggen dat de "steun" de god van Ekron is, ik noem het verdoemd. Wij leven tenslotte allemaal van de steun, of je het weten wil of niet. De hoofdzaak van alle dingen is dit, dat het tussen God en de ziel in orde

18

is; dan zal Hij ook voor al het andere zorgen. Hoewel er van onze kant niets is dan zonde, van de andere kant is er niets dan genade en goedheid.

De wens van onze ziel is om bij de Heere te mogen zijn. Vrienden, dat is ons biduurtje voor het gewas. Amen.

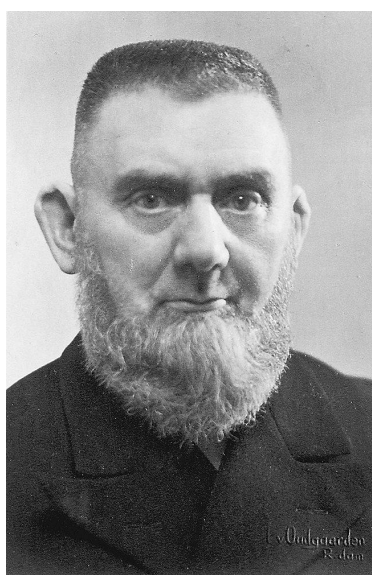
Nazang: Ps. 105:6.

=====

Predicatie van Ds D. Chr. Overduin sr. Rotterdam 1938



mevr. N. Overduin- Ravensberg



- ds D. Chr. Overduin



mevr. Wilhelmine Overduin- Boomgaards